

Hollandse Kropper

Tekst en foto's: Aviculture Europe
(tenzij anders vermeld)

De Hollandse Kropper is het oudste en grootste nationale duivenras van Nederland, wat al in de 16^e eeuw naar ons land kwam. Dit ras heeft een flink postuur en ze zijn levenslustig en zeer betrouwbaar van aard. Tegenwoordig omschrijft de speciaalclub het karakter onder 'toegevoegde raskenmerken' als volgt:

**De Hollandse Kropper is een bedaarde, rustige en vriendelijke duif.
Zeer imposant door zijn grootte en ballon.
Het is het grootste nationale Nederlandse sierduivenras.**

Rechts: Olieverfschilderij van de Hollandse Kropper, gemaakt door Joh. Lentink.
Dit is een blauwbonte.

Geschiedenis

Zoals C.A.M. Spruijt in zijn boek 'De Kroperrassen' van 1929 beschrijft, is de herkomst van de Hollandse Kropper niet geheel duidelijk. De verwijzing die hij maakt is die, zoals velen reeds deden: hij verwijst naar Ulyssis Aldrovandi (1522-1605), die in het jaar 1600 schreef over de grote koppers met voetbevedering bij de Bataveren. De Engelse literatuur vermeldt dat de Engelse koppers uit Holland kwamen en in Duitsland beschrijft Neumeester de koppers in zijn eerste boek van 1837. Dit boek werd in 1876 opnieuw uitgegeven, aangepast door Prütz en voorzien van kleurenafbeeldingen waaronder een aantal duidelijk herkenbare Duitse voetbevederde Kroperrassen, die hij: 'Hollandische Kropf Tauben' noemde.

Boven: Olieverf schilderij van Joh. Lentink.
Gefotografeerd door D.J. Hamer.

Links: Aquareel van de Hollandse Kropper, gemaakt door Joh. Lentink, begin jaren '40.

Dit is duidelijk al een bejaard plaatje; ze worden nu wel wat dieper verlangd en met wat meer en soepeler blaaswerk. Dit dier toont wat stijf.

**Links: Blauwzilver donkergebant bont v/o. Behaalde 96 punten op de EZHSV-show van 2006
Inzender: M. Struik
Foto: D.J. Hamer.**

De verwantschap tussen de diverse grote Kropperrassen is dus duidelijk. Dat wil zeggen, met name tussen de Hollandse-, Gentse-, Pommerse-, Engelse-, Franse- en Saksische Kropper is een sterke overeenkomst in een aantal hoofdrassenmerken. We hebben het hier echt over de stamvaders van alle huidige kropperrassen; oerrassen die tenminste al 400 jaar in Europa voorkomen.

Dankzij die verwantschap heeft men een aantal malen kunnen teruggrijpen naar die andere rassen, wanneer een van de rassen hierboven genoemd in de verdrukking dreigde te raken, zoals in de tijd direct na de tweede wereldoorlog, toen over en weer Hollandse- en Gentse Kroppers werden gebruikt om het eigen ras weer op niveau terug te brengen. Zo werden er ook Pommerse- en Engelse Kroppers gebruikt. Dit alles had wel tot gevolg dat soms jaren later er plotseling uit een stam Hollandse Kroppers, een perfecte Pommerse Kropper werd geboren. Dit gebeurde o.a. bij Jac. Beljaars, de bekende Hollandse Kropperfokker uit de omgeving van Best, die na acht jaar een Pommerse Kropper terugfokte.

Boven: Een zelfde plaat van Joh. Lentink staat afgebeeld in het boek "Onze Duivenrassen in woord en beeld" van C.A.M. Spruijt uit 1954. Van links boven naar rechts onder: Eenkleurig geel, rood bont, zwart bont en donkergetijgerd.

Karakter

In het weekblad Avicultura van 3 augustus 1921, schrijft C.S. van Gink iets over zijn ervaringen met de Hollandse Kropper. Nadat hij aanvankelijk al een aantal andere Kropperrassen had gehouden, besloot hij op een goede dag de Hollandse Kropper te nemen. Hem viel vooral het zeer vertrouwelijke karakter op van de blauwbonte Hollandse Kropper. Opmerkelijk dat die aanhankelijkheid en tamheid zo vastzat aan die kleurslag. Hij vertelt dat hij als jongen al zo'n goede band had met de blauwbonte Hollandse Kropper, dat hij ze maar hoefde te roepen en zijn hand uit te steken en de doffers kwamen luid klapwiekend op hem af en streken op zijn hand. Deze jeugdervaring is hem altijd bijgebleven.

**Rechts: Geel donker getijgerde v/o met 96 punten, ingezonden door W. ten Brake op Avicultura 2004.
Foto: D.J. Hamer.**

**Links: Geel lichtgetijgerde Hollandse Kropper uit 1995. Uiterst zeldzaam, is wat bont in kop maar dat is 'm vergeven.
Foto: D.J. Hamer.**

In z'n HBS tijd studeerde Van Gink in Amsterdam en was op kamers in de buurt van de Jordaan. Overal om hem heen waren duivenplatjes en al zijn vrienden waren gek op duiven. Zo smokkelden ze nieuwe aanwinsten stiekem naar binnen, want hun ouders vonden die vieze troep maar niets. Van Gink raakte op een dag in de ban van een gele Hollandse Kropper die in een duivenwinkeltje in de etalage zat, maar daar werd 7 gulden voor gevraagd en dat was weken, zo niet maanden sparen. Tot op een dag de duif verdwenen was; hij had

een nieuwe eigenaar gekregen en voor van Gink was de hoop vervlogen om ooit nog in het bezit te komen van een gele Hollandse Kropper.

De fok van de bonttekening

Uiteindelijk is de fok van de bonttekening minder simpel als het lijkt. De Hollandse Kropper heeft als nadeel dat hij geen vleugelrozetten mag dragen, in tegenstelling tot de Engelse Kropper waarbij dit een vereiste is. Maar eigenlijk hebben de Engelse van de nood een deugd gemaakt, omdat vleugelrozetten een 'overloop' zijn van het wit, wat eventueel te corrigeren is. Wanneer het niet te veel is, dan kan men nog enkele witte veertjes weghalen. Maar wanneer het wit te ver is 'teruggetrokken' dan heeft dat vaak als resultaat dat de duif een 'gekleurde broek' - ofwel de onderbuik - heeft en vaak is dan ook de voetbevedering (gedeeltelijk) gekleurd en dat kan

men niet meer corrigeren. Conclusie: een bonte duif met (ongewenste) vleugelrozetten heeft (meestal) een gewenste witte onderbuik en witte voetbevedering.

De slabtekening op de krop is een echte blikvanger, toch is dit niet het allerbelangrijkste aan de Hollandse Kropper. Een kleine slab is ook een slab en liefst regelmatig in de halve maanvorm getekend.

Rechts: Hollandse Kropper rood, m/o. Foto: D.J. Hamer.

De stand en stelling

De stand van een Hollandse Kropper is nagenoeg horizontaal, dat wil zeggen dat dit wordt bekeken tegen de rechte lijn die onder tegen de vleugel aan gehouden wordt en die evenwijdig loopt met het grondvlak. De lijn die boven langs de vleugel en de staart loopt is afhellend in een hoek van 45°. Onder de stelling wordt verstaan de diepte waarop de Hollandse Kropper zich stelt en

wat wordt veroorzaakt door het iets doorzakken in beenstand van het hakgewricht.

Links:

Olieverfschilderij van Joh. Lentink. Hollandse Kropper, eenkleurig rood. Gefotografeerd door D.J. Hamer.

Oogkleur

Bij dit ras is de oogkleur een aandachtspunt, omdat alle tweëntwintig kleurslagen van dit ras dezelfde donker rood/oranje gekleurde iris moeten hebben; zelfs de witgekleurde.

Blaaswerk en kropvorm

Een soepele en lange hals geeft met voldoende kropvel en het juiste blaasvolume de ideale kropvorm, maar de Hollandse Kropper mag niet in de nek blazen. Er wordt beweerd dat duiven waaraan men op te jonge leeftijd al veel aandacht besteed, zich op volwassen leeftijd gaan overblazen. Dus wacht hiermee om dat te activeren tot ze 'n maand of vijf oud zijn.

Rechts: Dit fraaie boek voorzien van 168 pagina's, prachtig uitgevoerd in harde koft met kleurenafbeldingen en foto's, werd in 1989 door de speciaalclub uitgegeven.

Speciaalclub

De speciaalclub voor de Hollandse Kropper werd opgericht in januari 1914, tijdens de tentoonstelling van de Leidse Pluimvee Club, door o.a. C.S. van Gink en A.I. van Baarle. Andere belangrijke mensen die de speciaalclub en de Hollandse Kropper daarna met de nodige daadkracht hebben gesteund, waren o.a. Joh. Lentink, J.B.W.A. Giesbers en C.A.M. Spruijt.

- Bij het 25-jarig jubileum van de speciaalclub, ondergebracht bij de Cypria show in Rotterdam in 1939 werden maar liefst 300 Hollandse kroppers ingeschreven.
- Tijdens de 21e Cypria show in januari 1951, waarbij ondergebracht de Bondsshow van de NBS en de clubshow van de Hollandse Kropper Club, die werd gehouden in de Rivièra-Hal van Diergaarde Blijdorp te Rotterdam, werden 228 stuks Hollandse Kroppers ingezonden.
- Bij het 50-jarig jubileum van de speciaalclub in januari 1964, wat werd ondergebracht bij Avicultura tentoonstelling in de Houtrusthallen te Den Haag, werden er 212 stuks Hollandse Kroppers ingeschreven.
- Op de 65^e Clubshow van de Hollandse Kropperclub, gehouden bij de 100-jarige Avicultura tentoonstelling in januari 1986 in de Houtrusthallen in Den Haag, werden weer 300 Hollandse Kroppers ingezonden.

Het kan nog steeds dus, een uitdaging voor het 100-jarig jubileum in 2014.

In het jubileumboekje van de Sierduivenclub Het Zuiden, uitgegeven bij hun 40-jarig jubileum 1940 – 1980, schrijft Henri Walraven hoe het er in de oorlogsjaren 40-45 met de duivenhobby aan toe ging. *"Men werd verplicht inventarisatielijsten van de duivenbevolking bij te houden, dat leidde er toe dat toen in 1942 alle duiven moesten worden afgemaakt, er een perfecte controle was aan de hand van de door de fokkers zelf gemaakte inventarisatielijsten. Voor sommige fokkers was het alternatief aanwezig om hun duiven onder te brengen in het duivenpark van Spruijt te Gouda. Maar lang niet alle fokkers kwamen in aanmerking om hun beste dieren naar Gouda te brengen. Zo mochten bijv. mijn goede Hollandse Kroppers niet mee, want die had Spruijt zelf genoeg. Wel kregen twee koppels witte Show Homers aldaar asiel, maar de meegenomen Exhibition Homers werden door Spruijt meteen gedood omdat ze, zoals Spruijt meedeelde, teveel op Engelse Postduiven leken. Bovendien hadden ze Engelse NPA ringen aan en dat was toen foute boel. Uiteindelijk bleef er maar één witte Show Homer over, die na de oorlog weer thuiskwam. En . . . er moest voor betaald worden in Gouda, ja duur betaald. Ofschoon in Gouda voor de dieren voldoende voer aanwezig was door de toewijzing van overheidswege, leek het wel of het voer met goud betaald moest worden. Het was voor de liefhebbers die enkele dieren hadden ondergebracht, een zeer dure aangelegenheid. Bovendien*

Hollandse Kroppers

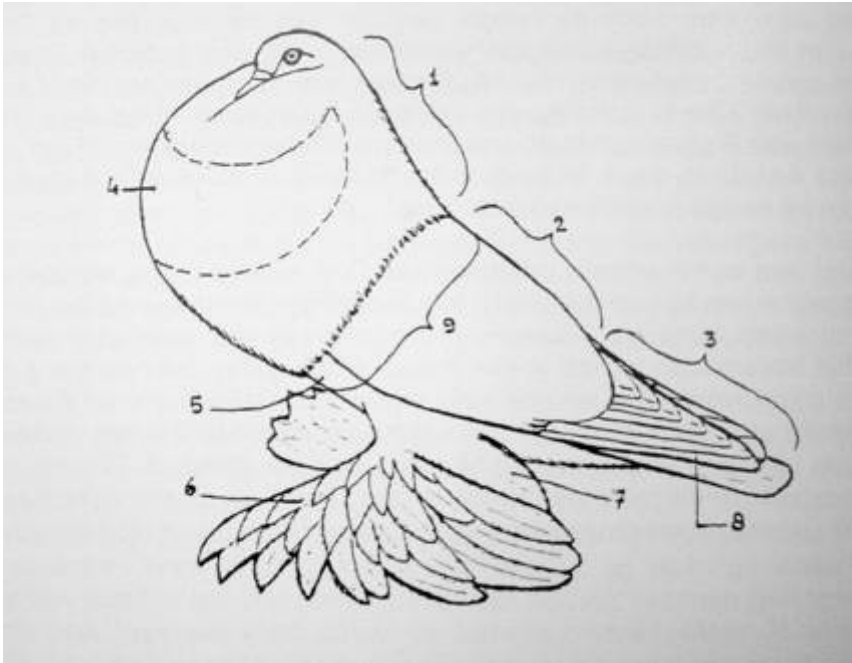
*Hollandse Kroppers
Holländische Kröpfer
Dutch Croppers
Boulants Hollandais
Gozzuti Olandesi*

heette het later na de oorlog, dat heel wat vogels in het park waren omgekomen ten gevolge van paratyfus".

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met de secretaris van de speciaalclub:

Secretaris: F. van der Ploeg
Wierplas 7, 8381 CD Vledder
tel: 0521-551371
E-mail: ploeg.vd.f@hetnet.nl

Website <http://hollandsekropperclub.sierduif.nl/standaard.html>

Links: tekening Jan de Jong 1990

- 1- Halslengte
- 2- Ruglengte
- 3- Staartlengte
- 4- Kropplaat, zo regelmatig mogelijk
- 5- Borst, lang en diep
- 6- Voetbevedering groot en vol
- 7- Gierhakken, lang en naar binnen gebogen
- 8- Vleugels en staartdracht afhellend
- 9- Lichaamsdiepte
- 10- Benen, lang en diep
- 11- Krop, groot. Overblousend over de schouders en vooruit gedragen.

Standaard Hollandse Kropper

Land van oorsprong

Nederland.

Algemeen voorkomen

Zeer groot met forse schouderbreedte en borstdiepte; gelijke verdeling van voor- en achterpartij; diep gesteld; geleidelijk ontplooiende, soepele ballon; rechte ruglijn die met de grond iets minder dan een halve rechte hoek vormt; rijk ontwikkelde been- en voetbevedering.

Raskenmerken

Type: Breed, diepe borst, gelijke verdeling voor- en achterpartij.

Stand: Diep, buik en hielen vrij van de grond; helling ruglijn iets minder dan een halve rechte hoek.

Kop: Langwerpig met licht gewelfd voorhoofd, gelijkmatig verlopend naar de nek.

Ogen: Bij alle kleurslagen donker oranje-rode iris en strakke, zwarte pupil.

Oogranden: Smal en fijn; kleur conform de kleur van de bevedering.

Snavel: Middellang; kleur conform de kleur van de bevedering.

Neusdoppen: Klein.

Hals: Zeer lang, licht gebogen en soepel en omgeven door de grote ballon.

Ballon: Naar voren geblazen, gerond en geleidelijk overgaand in de schouders, de rug en de borst.

Borst: Breed en diep met recht, vol beveleed borstbeen.

Staat: Stevig, vlak, staartdracht normaal.

Rug: Zeer breed en vlak, in een rechte lijn verlopend naar de staart.

Vleugels: Breed en goed gesloten, vleugeldracht normaal.

De vleugeleinden bijna tot aan het staarteinde reikend.

Staat: Stevig, vlak, staartdracht normaal.

Benen: Middellang, krachtig en evenwijdig onder het lichaam geplaatst; soepel doorzakkend in het enkelgewricht waardoor de kenmerkende diepe stelling ontstaat; voorzien van vier goed gespreide tenen en geheel bezet met een sterk ontwikkelde geronde en gesloten bevedering die de benen en de tenen geheel bedekt.

Voetstuk goed gerond. De gierhakken sterk ontwikkeld en binnenwaarts gericht zodat zij de ruimte achter de benen geheel afsluiten.

Bevedering: Overvloedig ontwikkeld, glad aanliggend en soepel

Kleurslagen:

Eenkleurig in wit, zwart, rood en geel,

Geband in blauw zwartgebund, blauwzilver donkergebund, roodzilver gebund en geelzilver gebund, blauwschimmel zwartgebund.

Bont in zwart, (dominant) rood, (dominant) geel; blauwzwartgebund, blauwzilver donkerband, roodzilver gebund en geelzilver gebund,

Licht- en donker getijgerd in zwart-, rood- en geel.

Kleur en tekening:

De kleuren intensief, respectievelijk zuiver.

Blauwschimmel met banden.

Bont: halvemaanvormige slabtekening op de ballon, buik vanaf het onderste gedeelte van de borst tot aan de aars, aan beide vleugels minimaal 7 aaneengesloten buitenste slagpennen en de been- en voetbevedering wit.

De overige bevedering gekleurd; schild ovaal gerond.

Lichtgetijgerd en donkergetijgerd.

Fouten:

Te smal of te klein; stijve beenstand; te opgerichte stand; op de hielen liggen te weinig actie; te kleine ballon; ronde ruglijn; onvoldoende voetbevedering; kale hielen; slechte rugafdekking, donkere, gevlekte of parelogen; donkere snavel bij wit.

Bij bont aan één of beide vleugels minder dan 7 buitenste witte slagpennen, ontbrekende slab.

Beoordeling:

Na het algemeen voorkomen zijn de volgende raskenmerken in onderstaande volgorde van betekenis:

- Type en stand
- Actie
- Halslengte
- Ballon
- Ruglijn en rugafdekking
- Oog- en snavelkleur
- Voetbevedering
- Kleur en tekening

Ringmaat : 13 mm (HH)

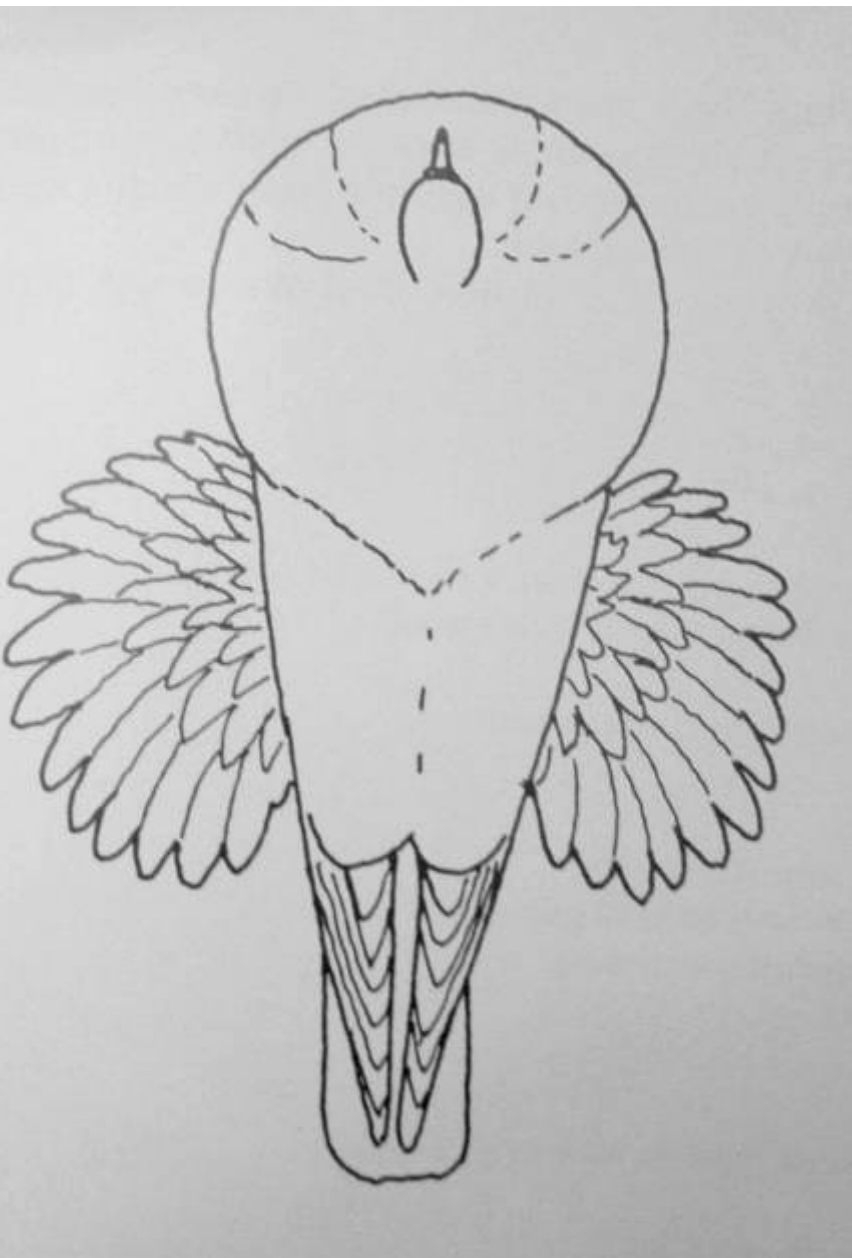
Toegevoegde Raskenmerken

De Hollandse Kropper is een bedaarde, rustige en vriendelijke duif. Zeer imposant door zijn grootte en ballon.

Het is het grootste nationale Nederlandse sierduivenras.

Links: Een standaard afbeelding van de Hollandse Kropper, vanaf de bovenzijde.

Tekening: Jan de Jong 1990.

Copyright ©2010 Aviculture-Europe.
All rights reserved by VBC.